ŞARKIŞLA VE DENİZ GEZMİŞ

Tanıkların Dilinden

Mart ayının ortalarıydı kış şiddetini azaltmıştı dağlar karlı ama Şarkışla içinde kar yok denecek kadar azdı… O gün Avren (Ağören) köyünden arkadaşım Ali Rıza gelmişti Ali Rıza köyde çiftçiliğin yanı sıra sıhhiyecilik (sağlık memurluğu) yapardı iyi de avcıydı bazen ben yanına gider ava çıkardık. Köyde kaldığımda olurdu bazen de o Şarkışla'ya gelir bizde kalırdı. Akşam yemeğinden sonra kahveye gitmek için çarşıya çıktık. Çarşıda benzinliğin biraz ilerisinde hamamcı Ali'nin dükkanının önünde Emrullah Arı'nın koyu yeşil renkli cipi duruyordu. Cip, uzun kamyonet gibi öde iki sıra koltuk arkasında kapıları iki yana açılan uzun bir bagajı var. Hamamcı Alin'nin dükkanı kapalı idi zaten akşamları kapatırdı. Yaklaştığımızda cip in kaldırım da biri uzun boylu diğeri ondan kısa orta boylu iki kişi duruyordu. Kafalarında motosiklet kaskı vardı, parka giymişlerdi ikisinin de elleri parkalarının cebindeydi. Kazım bizi görünce 'yardım edin de şu motoru yükleyelim' dedi. Ben adamları işaret ederek kazık gibi adamlar orda duruyor sen bizden yardım istiyorsun dedim. Tam bu sırada bekçi Salih geldi adamlara benimle karakola geleceksiniz dedi. Bulunduğumuz yerin tam karşısında hükümet binası yanında Hava Radar'ın garnizonu onun yanında Mehmet Günbulut'un kahvesi, birkaç dükkan ve adına Kavaklıpınar dediğimiz kürünlü bir çeşme, çeşmenin yanında da trafo direği vardı. Hükümet binasının etrafı dört sıra dikenli tel ile çevril ve polis karakolu da alt kattaydı. Adamlar hiçbir şey söylemeden bekçi Salih le birlikte yürüdüler önde bekçi arkasından uzun boylu olan onun arkasından da orta boylu adam gidiyordu. Hükümet binasının bahçesine girdiklerinde birden silahlar patlamaya başladı. Biz daha ne olduğunu anlamadan uzun boylu adamın perende atarak tellerin üstünden atladığını gördük diğeri de atlıyordu ama tellerin dibine düştü hareketsiz yatıyordu ayağının biri tellere takılmış halde yukarda duruyordu. Arkadaşım 'adam vuruldu yardım edelim' dedi. Yanına gittiğimizde adam ölmemişti inliyordu pantolonunu tellerden kurtardık nereden vurulduğunu anlamadık o sırada kan da görmemiştik. Garnizonun giriş kapısın üstünde yuvarlak büyük bir lamba vardı yarasına bakmak için onu ışığın altına sürüyerek getirdik. Bu sırada uzun boylu adam kahvenin penceresinin altından yere eğilerek geçti, trafoya doğru kaçtı ve trafo direğinin arkasına saklandı. Garnizonun yanında ki kahvenin karşısında da Çoraklı'nın kahvesi ve onun önünde de bir akasya ağacı vardı. Polis Şaban (Karslı) ağacın altına yatmış trafoya doğru ateş ediyordu. Trafo tarafından da silah sesi geliyordu. Akasya ağacı tarafından gelen silah sesi cılız pat pat diye trafo tarafından gelen ses çok gür makinalı silah sesi gibi dan dan diye geliyordu. Polis trafoya doğru ateş ederken trafonun arkasındaki adam galiba havaya ateş ediyordu, akasya ağacına doğru ateş etse çok kişi vurulurdu (zaten ertesi gün de trafonun üstündeki tellerden kopanlar olduğunu gördük.) Çarşı ana baba günü gibi kalabalık insanlar ne olduğunu anlamadan bir o tarafa bir bu tarafa dalgalanıyor. Bekçi Salih istasyon caddesinin önünde 'Yetişin Şarkışlalılar iki gavur geldi bizi kırıyoor.' diye bağırıyordu. Bir süre sonra trafo tarafından gelen silah sesi kesildi adam kaçmıştı. Osman Çiçek in evinin olduğu ara sokaktan kaçmıştı sokak çok karanlıktı polisler trafo direğinin yanına kadar gittiler, direğin arkasına saklanıp karanlık sokağa doğru baktılar ama

sokağa uzun bir süre giremediler. Galiba silahlı adamın karanlıkta saklanıp pusu kurduğundan çekindiler. Biz yaralıyı ışığın altına getirdiğimizde garnizondan İsmet üsteğmen elinde fotoğraf albümüyle geldi, başımıza da epey kalabalık toplanmıştı. Üsteğmen ışığın altında albümdeki resimlerle yerde yatan adamı karşılaştırdı Albümde birbirine ekli resimler vardı.

Açınca bir metre kadar uzuyordu. Üsteğmen resimlere tek tek baktı ve 'bu Yusuf Aslan' dedi. Sıhhiye arkadaşım Yusuf'un yarasına bakmak için parkesinin önünü açtığında Yusuf'un boynundan aşağı sıra ile düzülmüş el bombalarını gördük. Kalabalık bomba var diyerek dağıldı. Üsteğmen 'korkmayın pimi çekili değil, patlamaz' dedi. Yusuf hala inliyordu göbeğinin hemen aşağısından, kasığından vurulmuştu. Arkadaşım yaraya müdahale etmek için uğraşırken jandarmanın aracı geldi bizleri sert bir şekilde iterek uzaklaştırdılar. Yusuf'u jandarmanın aracına bindirip yukarı mahalledeki sağlık ocağına (o tarihte oraya biz hastane diyoruz) doğru götürdüler. Çarşı çok kalabalık herkes birbirine gördüğünü anlatıyor. Yusuf Aslan ı vuranın uzatmalı Hamit Çavuş (Çerkez) olduğu konuşuluyor. Hamit çavuş, biraz kilolu, renkli gözlü, tıknaz bir adam çok içki içer, hükümet binasında görevi de yok, o gün o saatte neden orda bilmiyoruz ama 'ben vurdum' demiş. Biz, bu Yusuf Aslan ise yanındakinin de Deniz Gezmiş olduğunu tahmin ediyoruz. O tarihlerde biz zaten Deniz'e hayranız tam olmasa da basından ya da kulaktan yaptıklarını duymak bizi çok heyecanlandırıyor. Yanımıza Biriciklerin Halis (Öztemiz) geldi. Biz ona yaşadıklarımızı anlatırken bir taraftan da görmediğimiz duymadığımız bir şey var mı diye çevrede konuşulanları dinliyordum. Sevdiğim hayranı olduğum iki gence kazık gibi adamlar orda duruyor dediğim için pişmanlık duyuyordum. Yakından yüzlerine bakmamıştım, selam verip iki laf konuşmamıştım, bir de, kazık gibi duruyorlar demiştim çok pişmanım çok. Aramızda şunda fikir birliğine vardık demek ki bunların üstlerinde el bombaları olduğu için motosikletin yüklenmesine yardım etmemişler, bu nedenle kenarda duruyorlarmış. Çarşının güneyinde Kanak Çayı'nın kenarında taşkınlar için yapılmış taştan bir duvar, duvarın yanından bir yol gider ilerde halı atölyesinin (şimdiki askerlik şubesi) yanından çarşının olduğu cadde ile birleşirdi. Çarşıdaki kalabalık konuşmalara devam ederken Halı atölyesinin olduğu yerden bir bomba sesi geldi üstelik jandarma karakolu da oraya yakındı. Hemen hepimiz 'aha Deniz bu tarafa kaçtı' dedik. Halis, biz de peşinden gidelim dedi. Halis in arabasının yanına gittik. Arkadaşım Ali Rıza, Halis ve ben arabaya binip Kayseri tarafına giderken bir yandan da tahmin yürütüyorduk. O tarihte Kayseri yolu Yeniçubuk beldesinin içinden geçer ve belde içinde tren yolu ile kesişirdi. Biz tren yolu kapatılır orda araç durdurulur diye beklerken öyle bir şey olmadığını gördük Yeniçubuk'u geçtikten sonra Gemereklilerin Etlik dediği sucuk, pastırma yapılan bir bina vardı onun önünde yolda aracı gördük ilerde yol da kesilmişti daha ileriye gidemedik. Deniz, Gemerek - Yeniçubuk arasında yolun kesildiğini görünce araçtan inip Etlik'in arkasındaki tarlaların, çayırlığın, bataklığın olduğu alana doğru kaçmıştı. O tarafta büyük bir hareketlilik vardı ama orda hiç silah sesi duymadık... Biz yolda duran aracın yakınlarında üç beş kişinin olduğu topluluğu gördük. Oraya gittiğimizde pijamalı bir adam ve birinin elinde av tüfeği olan birkaç adam duruyordu. Pijamalı olanı tanıyorduk Şarkışla'da Havacı Başçavuş İbrahim Bey.

Diğeri elinde av tüfeği olanı sonradan öğrendik askerliğini komando olarak yapmış Yeniçubuk'taki radyo tamircisi, kaçağı ben yakaladım diyordu. Biz müdahale ettik bu asker Başçavuş İbrahim diye bıraktırdık. Başçavuş İbrahim Bey 'eşim yaralı ona ne olmuştur ' diye sorup duruyordu. Biz Yeniçubuk'ta bekledik beklediğimiz sürede kalabalık çok artmıştı Gemerek'ten, Yeniçubuk'tan gelenler olduğu gibi kamyonun kasasına doluşup gelen Şarkışlalılar da vardı. Bir süre sonra Deniz Gezmiş'in yakalandığı haberi geldi. Kayseri'den gelen Albay Deniz'i teslim alıp Kayseri'ye götürüyormuş. Biraz daha kalıp konuşulanları dinledik yalan mı, gerçek mi bilmiyorum ama bir söylentiye göre Deniz bir polise "Gel beni sen teslim al sende kahraman olursun " deyip teslim olmuş. Biz, aracımıza binip Şarkışla'ya dönerken konuşuyorduk " Deniz o bombayı niye attı ki, o bombayı atmasaydı belki de bir süre Deniz'in nerede olduğu ya da ne tarafa kaçtığı bilinmeyecekti. Bomba sesi kayseri tarafından gelince herkes o tarafa kaçtığını anladı. . Ertesi gün de bombanın atıldığı yol trafiğe kapatılıp arama yapıldı. Ben hala anlayamadım "Deniz o el bombasını neden attı? " Herkes çarşıda olduğu için o dakikalarda o yol boştu ilerde jandarma vardı, caddeye çıkarken kendisine pusu kurulacağını mı düşündü. Ya da korksunlar arkamızdan kimse gelmesin diye mi attı bilinmez. Ama bana göre keşke o el bombasını atmasaydı. Şarkışla'ya döndüğümüzde kalabalık hala dağılmamıştı. Herkes öbek öbek toplanmış olayları konuşuyordu. Biz Deniz'in yakalanıp Kayseri'ye götürüldüğünü söylediğimizde az önceki heyecanlı hareketli konuşmaların yerini derin bir hüzne bıraktı… İnsanlar üzüntülerini belirtiyor ve ekseriyetle şunu söylüyorlardı 'Ne adamlarmış bunlar, isteseler çok cana kıyarlardı ama ne bir polise, ne askere ne de sivil birine ateş etmediler. Kalabalıktan biri ben duydum, kaçarken " Üstüme gelmeyin ben Türk polisine ateş etmem" diye bağırıyordu, dedi. Ertesi gün cipin şöförü Duran'ı buldum. Bu adamlar nerden gelip nereye gidiyorlardı diye sordum. Bana anlattı; Denizler motosiklet ile Yozgat Çayıralan tarafından gelmişler Pınarbaşı tarafından Sarız ilçesine gitmek istiyorlarmış ancak Şarkışla'nın Dökmetaş köyünden sonraki yokuşu çıkamamışlar oralarda kar çok idi yolda kalmaktan çekindikleri için Şarkışla'ya dönüp Emrullah' ın cipini Pınarbaşı'na kadar gitmek için kiralamışlar. Biz gördüğümüzde de motosikleti cipin arkasına yüklemeye çalışıyorlardı. O gün öğrendik ki trafonun arkasından kaçan Deniz, çarşının arkasındaki çayır sokakta bir evin önünde bir araba görüyor kapıyı çalıp içeri giriyor, ev sahibi Hava Radar da görevli Başçavuş İbrahim'i rehin alıyor ve araba ile kendisini götürmesini istiyor. Başçavuş üstündeki pijamalarla dışarı çıkarken karısı kocamı göndermem diye kapının kilidini kilitlemeye çalışıyor... Deniz kilide ateş ederken kadını elinden vuruyor. Bir söylentiye göre Deniz Başçavuşun arabası ile giderken üstündeki paraları 'Yengeyi elinden yaraladık tedavi ettirirsin' diye vermiş. Şarkışla o günden sonra sürekli Deniz'i konuştu. Bir sürü yalan yanlış söylemler ortaya atılı, Deniz'in gece Elmalı'da kaldığı söylendi. Hamamcı Ali'yi sorduğu söylendi. Elmalı köyünde kaldığını kim neden söylediyse bilmiyorum ama ben öyle olduğunu düşünmüyorum. Elmalı köyü Şarkışla'ya yakın bir köy. O tarihte o köydekilerin tamamını tanırım bir çoğu ile konuştum öyle bir şey yok Denizler köye gelse en azından motosikleti görenler olur, jandarma köyde arama yapar. Hiç böyle bir şey olmadı. Hamamcı Ali' yi sordu mu bilmiyorum. O gece Deniz'i Hamamcı Ali'nin dükkanı (bakkal) önünde görmüştüm ama dükkan kapalı idi. Deniz'in babası Cemil Bey' in öğretmen olduğunu, Şarkışla'da görev yaptığı sürede Hamamcı Ali'nin Pınarönü mahallesinde

iki katlı evin ikinci katında kiracı olarak kaldıkları o tarihte küçük Deniz'in hamamcı Ali'nin çocukları ile arkadaş oldukları anlatılıyor. Belki o nedenle sormuş olabilir. Doğru ya da yanlış anlatılanlar çoktu, bunlar tartışılır ama ortada tartışılmaz bir gerçek vardı o da Şarkışla Deniz'i çok seviyordu. Deniz yakalandıktan sonra Şarkışla'da Deniz için yakılmış 3, 4 türkü çıktı bu türküler ağıt olarak yakılmıştı ve kadınlar tarafından yazılıp söylenmişti. Kadınlar olayın olduğu gece çarşıda yoktu, bir şey görmemişlerdi ama olaydan ağıt yakacak kadar etkilenmişlerdi. Bu da gösteriyor ki çarşıda, pazarda, sokakta, kahvede sürekli Deniz konuşulduğu gibi evlerde de Deniz konuşuluyor. Şarkışla o tarihte çevresine göre kültürlü bir ilçe çok canlı sosyal hayatı var. Şarkışla da 3 tane sinema var. Bazen konserler ve tiyatro oyunları da sahnelenir. Memurlar kulübü, avcılar kulübü var. Kitap okuyan sayısı çok fazla. Biri bir kitap bulup okuduğunda yakınlarına ve arkadaşlarına da veriyor değişerek okuyorlar. Gazete girmeyen ev yok gibi bazıları günlük iki ya da üç gazete alıyor. Ülke gündemi anlık takip ediliyor. Bu nedenle biz Deniz Gezmiş'in yaptıklarını da biliyorduk Amerikalıları denize attığından, Amerikalıları rehin aldığından da haberimiz vardı. Bizi en çok etkileyen olayı Dolmabahçe'de 6. filo askerlerini denize atması oldu. O karışık dönemde böylesine dik duran yiğit bir genç hepimizin hayranlığını kazanmıştı. Yalnız 7 veya 8 ay sonraki bir olay bizi hem şaşırttı hem de Deniz'e olan hayranlığımızı artırdı. Kendilerine Müslüman diyen birileri Amerikan 6. filoyu protesto eden halka taş ve sopalarla saldırmış arkasından Boğaz' da demirli Amerikan gemilerini kendilerine kıble edip namaz kılmışlardı. Şarkışla halkı orda namaz kılınmasını bir türlü kabullenemedi... Türk ve Müslüman olan biri gavurun gemisine nasıl secde ederdi. Orda namaz kılanlara 'kanı bozuklar' denildi. Hatta yanlış bir şey yapanlara şaka yollu 'sen de mi kanı bozuklardan oldun?' denirdi. Bu olayı duyduktan sonra, Deniz in Amerikalılara karşı yaptıkları bir de bunların yaptıklarını hatırladık. Şarkışla tabiki Deniz'i sevecekti. Kanı bozukları sevecek değil ya. Şarkışlalı kadınların Deniz için yaktığı ağıtlardan birini Zülfü Livaneli okudu. Ama o türküdeki 'Şarkışla'ya düşürmesin Allah Sevdiği Kulunu' dizesi dışarıda Şarkışla yı bilmeyen birileri tarafından yanlış yorumlandı. Sanki Şarkışla yobazdı ve sanki Deniz'e saldırmıştı, sanki Deniz'i protesto etmişti. Öyle bir şey olmadığı gibi Şarkışla Deniz'in yakalanmasına çok üzüldü. Şarkışla'ya 35 Km. uzaklıktaki Gemerek' te Deniz in yakalandığının ertesi günü Deniz'in ve Yusuf'un resimleri yapıştırılmış belediye minibüsü Gemerek'in cadde ve sokaklarında dolaştırılıp minibüsten 'Deniz Gezmiş Kazamızda yakalandı diye anons ettirilip, sevinç gösterileri yapılırken Şarkışla'da Deniz için ağıtlar yakılıyordu. . Hemen herkes fırsat olsa da Deniz'e yardım edebilseydik diye konuşuyorlardı. Hiç unutmam koyu Adalet Partili bir arkadaşım 'keşke Deniz Kaçarken bizim eve gelseydi, ben Deniz'im deseydi onu saklardım ölürdüm de Deniz'i teslim etmezdim' demişti. Şarkışla halkı Deniz in mahkeme sürecini basından an be an takip etti. İdamları hepimizi yaktı çok üzüldük hala hatırladıkça kalbim titrer. O tarihlerde yeni çıkan plaklar genelde sinemaların hoparlörlerinden dışarıya çalarlardı. O türküyü de ilk sinemanın hoparlösünden dinlemiştim. Aşık Mahsuni Şerif'in "Erim erim eriyesin, /sürüm sürüm sürünesin " türküsü Denizlerin idamından sonra Şarkışla'da aylarca her yerde çalınıp söylendi.

BEKÇİ SALİH YILDIZ'IN ANLATTIKLARI

Görev yaptığım Şarkışla karakoluna ara sıra arananların isimleri ve resimleri gelirdi. Bazen gelen resimler karakol duvarına da asılırdı. O gün çarşıda gezerken Emrullah'ın cipi her zamanki yerinde duruyordu o tarihlerde Şarkışla'da iki tane cip vardı. Bunlar çarşı içindeki benzinliğin yanında durur, müşteri bekler, genelde köylere gitmek isteyenler bu ciplerden kiralardı. O saatte diğer cip yoktu. Emrullah'ın cipi vardı ama cipin arkasında bir motor duruyordu ve birkaç kişi bu motoru cipe nasıl yükleyeceklerini konuşuyordu. Benim dikkatimi çeken kafalarında kask bulunan parka giymiş iki kişi motorun cipe yüklenmesi ile yakından ilgilenmiyorlardı kenarda duruyorlardı. Gittim karakoldaki arananların resimlerine baktım. Adamların yüzünü tam olarak görememiştim ama sanki resimdekilerden bazılarına benziyor gibiydi. Komiser'in yanına gidip cipin yanında duran adamlardan şüphelendim dedim. O da genç bir polisi benim yanıma verip ' Gidip Salih'in dediği adamları buraya getirin' dedi. Genç polisle çıkarken polis benimle gelmek istemiyor gibiydi. Ben yürüyorum o duruyor, ben hükümet binasının dışarıdaki merdivenlerinden iniyorum o yukarda kapı önünde bekliyor kaç kere gelsene diye çağırdım kıyıdan kıyıdan geliyor, yolun karşısına geçerken de polis gelmedi. Yolun ortasında durup polisi çağırmak karşı kaldırımda duran adamları şüphelendirir belki kaçarlar diye polisi çağırmadım. Adamların yanına yalnız gittim. Benimle karakola geleceksiniz komiserim sizi çağırıyor dedim. Adamlar tamam dedi başka bir şey söylemeden benim peşimde yürümeye başladılar. Karakolumuzun bulunduğu hükümet binasının telle çevrili bahçesine girdiğimizde adamlar silahlarını çekip " Davranmayın, yakarım "diye havaya ateş etmeye başladılar. Ben ne olduğunu anlamadan kaçmaya başladım istasyon caddesinde çok eski bir kamyon park etmiş duruyordu. Kendimi kamyonun altına attım. Silahımı çekip ben de onlara ateş etmek istedim ama silahım patlamadı. Gerçi patlasa nereye ateş edeceğimi de bilmiyordum. Bulunduğum yerden adamlar görünmüyordu. Sesler Kavaklıpınar tarafından geliyordu. Minibüsün altından çıkıp " Yetişin Şarkışlalılar " diye bağırdım. Bu olayda ben anlattıklarımdan başka bir şey görmedim ben de herkes gibi yalan yanlış birçok olay duydum. Sonradan benim adım çok öne çıktı çok yerde gördüklerimi anlattım. Bana polis olmam için teklif geldi ama başka bir yerde göreve başlayacağımı söylediler. Çok düşündüm ama kabul etmedim. O tarihlerde adım çok konuşuluyordu. Polis olup adımı, kimliğimi değiştirdiğim de söylendi. Birilerinin beni vurup öldürdüğü de söylendi. Açıkça polis olmak iyiydi ya memleketimden başka yerde görev yapmaktan korktum. Bir miktar para verdiler. Bekçi olarak işime devam ettim ve emekli oldum. Bu olayı çok düşündüm günlerce vicdan muhasebesi yaptım. Çok kişi beni düşman ilan etti ama ben görevimi yaptığımı düşünüyorum. Aldığım maaşla çoluğum çocuğum ekmek yiyor ben devletin görevlisiyim ve görevimi yapmak mecburiyetindeyim. Benim Deniz ve arkadaşı hakkında şahsi fikrimi sorarsan asılmaları iyi olmadı. Adamlar isteseler Şarkışla'da hepimizi kırar geçirirlerdi. Hiçbirimize ateş etmediler, kimseyi öldürmediler. Cezaları ölüm olmamalıydı. İdamlarına ben de çok üzüldüm.

Değerli okuyucular Deniz Gezmiş'in yakalanması ile çok yazılar yazıldı. Bunların çoğu şehir efsanesi. Aradan uzun yıllar geçti tüm tanıklar bu dünyadan göçmeden olayın Şarkışla' da olan bölümü ve o günkü Şarkışla'nın yazılması gerekiyordu. Bence bunu Şarkışla'da yaşayan birinin

yazması gerekiyordu. O tarihte ben ilkokul 3. sınıfa gidiyordum. Okulumuz Atatürk ilkokulu Deniz Gezmiş'in araba bulmak için girdiği Başçavuş'un evine çok yakındı. Bir arkadaşım 'şurdaki evde Deniz kadını vurmuş okula gelirken anlatıyorlardı duydum gidip bakalım mı' dedi sabah ilk teneffüste koşarak gittik kapıdaki kurşun deliğini ve yerdeki kan izlerini de gördük. Benim olaya tanıklığım sadece bu kadar. Bekçi Salih Yıldırım'a ölmeden önce olayı sordum. Söylediklerini kameraya alacaktım ama kamerayı elime aldığımda tedirgin bir şekilde yüzüme bir bakışı vardı ki kamerayı bıraktım. Tüm sorduklarıma içtenlikle cevap veriyordu. Hem güveni sarsılmasın hem de kamera olursa rahat konuşamaz olayı ve içinden geçenleri tam anlatsın istedim. Belki Deniz aleyhine bir şey söyleyecek, belki devlet aleyhine bir şey söyleyecek. Rahat olsun her şeyi anlatsın diye kameraya almaktan vaz geçtim. Aradan bir yıl kadar sonra belki hatırladığı yeni bir şey vardır düşüncesiyle Bekçi Salih'e olayı tekrar anlattırdım ikincisinde de aynı şeyleri söyledi. Daha öncede çok kez çeşitli ortamlarda olayı anlatmıştı.

Yazı, bir tanığın anlattıkları olarak geçiyor. Ama bu tanığın anlattıklarını halen yaşayan diğer tanıklara da teyit ettirdim. Sadece bir bölümü Deniz araba ile Şarkışla'dan giderken attığı el bombası olayı diğer tanıkların tamamı tarafından teyit edilmedi. Hiç duymadım diyenler de oldu sanki öyle bir ses geldi tam hatırlamıyorum da diyenler oldu. Ancak olayı anlatan tanığımız kesin emin. Bomba sesi geldiğine dair yemin bile ederim çünkü Gemerek'ten dönerken arabada bunu tartıştık, diyor. Gemerek'te bulabildiğim tanıklarla konuştum. Olay yazıldığı gibi Deniz'in yakalanışının ertesi günü minibüse resimler yapıştırılıp sokak sokak gezdirilerek anons edilmesi doğru. Bunu Deniz Gemerek'e gelmeden zamanın belediye başkanı minibüsle anons ettirerek halkı Deniz' i yakalamaya çağırdı. Deniz de Gemerek'e gidip başkanın evini bulup hesap sorduğu sonra teslim olduğu gibi saçma sapan hikayeler uydurulsa da işin aslı yakalandıktan sonra minibüs gezdirilmiştir. Şarkışla'daki olayın gerçeği bu. Zamanın Şarkışla ve Gemerek belediye başkanları hayatta değil. Daha kapsamlı bir çalışma ile yaşıyorlarsa Polis Şaban, Hamit Çavuş, İbrahim Başçavuş bulunup anlattıkları yazılabilir.

Şükrü ÖZTEMİZ/ Şarkışla
Alıntı Şarkışla Arşiv Fotoğraf
Düzenleme Ulvi Topçu